Podaná odvolání okr. úřad nař. rozhodnutím zamítl z důvodů uvedených městským zastupitelstvem.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí nss uvážil:

V prvním směru je na sporu, lze-li místnost, o kterou jde, vzhledem k tomu, že má místo okna pouze světlík, pokládati se zřetelem na ustanovení odst. 2 § 1 dávk. prav. vůbec za místnost obytnou. Pro tuto otázku je docela lhostejno, jak je ona místnost vyznačena ve stavebním plánu a je-li zařízena a používána jako jídelna čili nic. Není proto vadou, že žal. úřad námitky, uplatňované v tom směru v odvolání, nechal bez odpovědi. Jedině rozhodným jest, lze-li světlík pokládati za okno ve smyslu odst. 2 § 1 prav. V tom směru bylo uvážiti:

Podle odst. 2 § 1 dávk. prav. lze pokládati za místnost obytnou jen takovou místnost, která má »aspoň jedno okno«. Pravidla neříkají, co jest rozuměti »oknem«. Bude tedy rozhodným pro obsah tohoto pojmu obvyklý význam slova »okno«, při čemž jest míti na paměti, že se jedná o místnost obytnou, a že tedy nutno slovo to bráti v tom smyslu, jaký má obvykle při místnostech sloužících lidskému bydlení. Při takových místnostech rozumí se slovem »okno« obvykle otvor v bočné stěně místnosti, určený k tomu, aby jednak dával místnosti přímé denní světlo, jednak sloužil přístupu venkovského vzduchu a připouštěl tedy přímé větrání místnosti. Tento výklad odpovídá také zřejmé intenci pravidel, vyloučiti z počtu místností obytných takové místnosti, které nemajíce normálního otvoru pro přístup přirozeného světla a vzduchu nevyhovují požadavkům, jež po stránce hygienické podle běžných názorů nutno klásti na místnosti obytné.

V daném případě je nesporno, že místnost, o kterou jde, nemá okna v uvedeném smyslu, nýbrž pouze horní světlík. Poněvadž žal. úřad, veden nesprávným právním názorem, že i takový světlík je oknem ve smyslu § 1 odst. 2 prav., uznal ji za místnost obytnou, bylo nař. rozhodnutí podle § 7 zák. o ss zrušiti, aniž bylo třeba již zabývati se druhou spornou otázkou osvobození oné místnosti podle § 1 odst. 3 lit. d) prav.

Č. 11.641.

Samospráva obecní. — Školství: I. Ustanovením § 4 zák. č. 77/1927 Sb. nenastala změna na právním stavu založeném §em 12 čes. zem. zák. č. 16/1873 z. z., podle kterého je obecní zastupitelstvo povinno, postarati se o úhradu schodku školního rozpočtu z prostředků obecních. — II. Povinnost obce tuzemské přispívati na náklad školy v cizozemsku, navštěvované dětmi z této obce?

(Nález ze dne 4. ledna 1935 č. 24.496/34.)

Věc: Obec O. proti zemskému výboru v Praze (za zúč. Ervina Sch. adv. Dr. Alexandr Lustig z Prahy) o obecní rozpočet.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Podle čl. XVI. hlavního pohraničního a územního recesu (Haupt-Grenz- und Territorialrezess), uzavřeného mezi Rakouskem a

Saskem dne 5. března 1848 (sbírka prov. zákonů král. Českého za rok 1848, str. 410) zůstávají evangeličtí obyvatelé obce O., patřící k Rakousku, přifařeni resp. přiškoleni k části obce, která připadla Sasku.

Tito obyvatelé domáhali se toho, aby platy, které musili dosud v důsledku této smlouvy odváděti na školu v Sasku, byly převzaty obcí O. Obecní zastupitelstvo v O., jednajíc o obecním rozpočtu na rok 1931, usneslo se dne 31. října 1930, aby částka 9.295 Kč, správně 9.205 Kč, potřebná k uhrazení uvedeného příspěvku, do potřeby školní zařazována nebyla.

V odvolání domáhali se Ervín Sch. a spol. jakožto poplatníci obce O. toho, aby do obecního rozpočtu byla tato částka vložena, poněvadž podle § 4 zák. č. 77/1929 Sb. má schodek školního rozpočtu uhraditi obec, a nedovoluje se vybírati nějaké zvláštní školní přirážky; podle § 30 zák. č. 329/1921 Sb. jest pak obecní přirážky rozvrhnouti stejnoměrně na všechny daně v celém obvodu obce.

Okresní výbor vyhověl odvolání a uložil obecnímu zastupitelstvu, aby částka Kč 9.205, kterou jsou jednotliví poplatníci obce povinni přispívati na základě hlavního pohraničního a územního recesu na školu v Horním O., vložena byla do obecního rozpočtu na rok 1931 z toho důvodu, že podle platných zákonných ustanovení jest každá obec povinna nésti náklady školství, při čemž nepřichází v úvahu, zda hranice politické obce kryjí se s hranicemi školní obce. Při tomto rozhodování nebylo přihlíženo k obsahu recesu, nýbrž toliko k okolnosti, že podle platných zákonů jest obec povinna nésti náklady na školství.

Odvolání obce O. a dalších st-lů bylo nař. rozhodnutím zamítnuto z těchto důvodů: »Podle ustanovení § 12 zák. z 24. února 1873 č. 16 z. z. čes. jest se postarati obecnímu zastupitelstvu o úhradu schodku školního rozpočtu z prostředků obecních. Podle ustanovení odst. 1 § 4 zák. z 15. června 1927 č. 77 Sb. jest příspěvek obce na úhradu schodku školního rozpočtu vřaditi do rozpočtu obecního, v jehož mezích se uhradí stejně jako ostatní potřeby obecní. Vybírati zvláštní obecní přirážky školní se nedovoluje. Jest tudíž povinností obce, aby se postarala o úhradu schodku školního rozpočtu třeba i školy cizí, i když snad zmíněná státní smlouva, pocházející ze starší doby, tuto povinnost ukládá určitým poplatníkům obce, ježto zákon jiného způsobu úhrady schodku školního rozpočtu nezná. Vzhledem k tomuto stanovisku netřeba se zabývati dalšími vývody odvolání.«

O stížnosti na toto rozhodnutí uvážil nss toto:

Žal. úřad vychází stejně jako prvá stolice z názoru, že podle § 12 zák. č. 16/1873 z. z. čes. a § 4 odst. 1 zák. č. 77/1927 Sb. obec je povinna v každém případě hraditi vydání na školu bez ohledu na to, zda jde o školu vlastní či o platy na školu v cizí obci. Názor ten není správným.

Především dlužno vytknouti, že ustanovením § 4 zák. č. 77/1927 Sb. nenastala žádná změna na dosavadním právním stavu založeném v § 12 zák. č. 16/1873 z. z. čes., podle něhož je povinno obecní zastupitelstvo postarati se o úhradu schodku školního rozpočtu z prostředků obecních. Změna nastala jen ve způsobu, jak obec této své povinnosti má vyhověti, a to v tom rozumu, že se příspěvek obce na úhradu schodku školního rozpočtu vřadí do rozpočtu obecního a hradí se všeobecnými pří-

jmy obecními, resp. přirážkami obecními, aniž je dovoleno vybírati zvláštní přirážky školní. Předpokladem pro to, aby se určitá potřeba na školu hradila takto obecní přirážkou, jest i nadále, že skutečně jde o výdaj, který podle dosavadních předpisů náleží plniti obci a který proto musí býti pojat do obecního rozpočtu.

Podle zák. č. 16/1873 z. z. čes. má politická obec — nehledíc k zvláštním právním titulům — nésti jen náklad na školu, ke které je podle tohoto zák. přiškolena, a který podle pravoplatného rozpočtu, sdělaného místní školní radou, na ni připadá.

O to v daném případě zřejmě nejde, neboť jedná se o náklad pro školu cizozemskou, ke které stěžující si obec podle uvedeného zák. nebyla přiškolena a ani přiškolena býti nemohla. Povinnost stěžující si obce k úhradě sporného nákladu na školu v Hor. O. v Sasku musela by tedy býti založena na zvláštním právním titulu, jakým by po případě mohl býti snad i shora zmíněný reces z r. 1848.

Stěžující si obec uplatňovala v řízení a uplatňuje nyní ve stížnosti, že příspěvky na školu v Hor. O. v Sasku nebyla podle zmíněného recesu povinna odváděti obec, nýbrž nanejvýš evangeličtí obyvatelé obce O., kteří byli do saské části O. přiškoleni. Popírala tím tedy obec, že jde vůbec o výdaj obce, který patří do rozpočtu obce O.

Vycházeje z mylného právního názoru, že výdaj pro jakoukoliv školu, třeba že dříve nemusil býti hrazen obcí, podle nynějšího právního stavu musí býti placen z příjmů obecních, neshledal žal. úřad (jak výslovně uvádí) nutným zkoumati, zda zmíněná státní smlouva mohla vůbec založiti zvláštní titul zmíněné povahy, a v kladném případě, zda ukládá povinnost nésti sporný náklad na školu v Hor. O. v Sasku skutečně stěžující si obci jako takové a nikoli snad spíše jenom určitým obyvatelům jejím.

Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž se nss za tohoto stavu mohl zabývati námitkami stížnosti, uplatňujícími, že zmíněná smlouva obci jako takové žádné povinnosti neukládá.

Č. 11.642.

Známkové právo: Je s hlediska § 3 č. 4 známk. zák. z r. 1890 z registrace vyloučena známka obsahující t. zv. sanitní kříž?

(Nález ze dne 4. ledna 1935 č. 24.510/34.)

Věc: Gustav Sch. v Praze proti ministerstvu obchodu o známky ochranné.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušují pro vadnost řízení.

Důvody: Podle spisů byly pro st-le zapsány 12. června 1931 u obch. komory v Praze pro gumové zboží všeho druhu známky č. 42805, 42806 a 42807. Známky č. 42806 a 42807/Praha vykazují rovnoramenný kříž odpovídající svojí formou kříži ženevskému, provedený však v barvě žluté a umístěný v kruhovitém rudém terči. Známka č. 42807/Praha obsahuje nad to v příčném rameni kříže nadpis »Pri-